

Hirdetések és nyiltterek felvételnek árszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

EGYETÉRÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz. Elküldési díj: Egy évre ... 20.- Félévre ... 10.- Negyedévre ... 5.- Egy hóra ... 1.50

Üdvözöljük Erdélyt. Országunk erdélyrészi kerületeiben megmozdult a szellem, mely ha alót: veszenében a nemzeti ügy; — ha pedig erős: akkor biztos és közel a győzelem. A függetlenségi párt terjedéséről jönnék hozánk az örömdöntes hírek. Szilvágygyében egy Wesselényi, a két hérosznak szellem-utóda áll az ügyek élére. A székelyföld kezd önértetre ébredni ott is, a hol eddig szunyadozóban volt a függetlenségre töró honfiszellem. Maros-Vásárhelyen, Székely-Udvarhelyen, Kézdi-Vásárhelyen és Tordán és Aranyoszekében bizató jelen-ségek merülnek fel napról-napra. Kolozsvár élén áll a mozgalomnak, hogy méltó legyen dicsőséges múltja-hoz s a nemzeti ügyhöz. És minde-nütt a Királyhágótól Brassóig s a Székely-földtől le a déli határokig mindenütt vannak már férfiak meggyőződésben tiszták, ces-lekvésre elszántan s az állami önállóság kiküzdésére készen az alkotmányos küz-dér porondján. Nem elbizakodva, hogy a győzelem mindjárt a miénk, mihelyt csak megmozdulunk, de tudva azt, hogy élet nélkül nincs haladás és küzdés nélkül nincs győzelem. Az erdélyi részkekből a függetlenségi pártnak ma csak pár képviselője van. De-ék férfiak, de kevesen vannak. Ezelőtt kilenc évvel, az 1872-iki országgyűlés kezdetén a közjogi ellenékek volt onnan vagy tízenöt hive. Tízét maga küldött a székelyföld, Erdélynek e drága gyöngye. Akkor sokkal többrebb és öntudatosabb volt a választók többsége, mint akár 1875-ben, akár 1878-ban. De a többség elég éber és elég öntudatos akkor sem volt. Erdélynek a nemzeti függetlenség pártjához többet kell adnia tizenötél, többet kell adnia két-annal is. Minden kerületből, hol a választók többségét az államfenntartó magyar és székely faj képezi: előbb vagy utóbb a nemzeti függetlenség pártjának kell szapo-rodni. És fog is. Ha mindennren nem is most az előttünk álló választásoknál, de a közel jövőben minden este. Másként törté-ni, a dolgok folyását másként engedni lehetetlen. A kezdet maga már hatalmat képez, a további nemes és elszánt törekvés meghozza a várt eredményt. Az erdélyi részek eddig a kormány-párt seregének póttartalékai csapatait képez-tek. A fenálló államjogi rendszer azon ki-válóbb hvei, kiket a magyarországi vá-lasztók az 1869-iki, 1872-iki, 1875-iki és 1878-iki választások alkalmával fel nem ruháltak a nemzet bizalmával: elvándor-oltak Erdélybe, hogy onnan nyerjenek törvényhozási megbízást. A kormányok segítségét a legfontosabb, a legnehezebb kérdésekben a horvát képviselők s a Ma-gyarországon kibukott erdélyrészi képvise-lők alkották. A 48 előtti Magyarorszában ma is óriási kisebbsége van a Tisza-kabi-netnek. Az ország ezen részének képvise-lői mellett egy szempillantásig sem áll-hatna fenn ez a kormány. Ezek mellett nem jöhett volna létre az 1878-iki kiegyezés, mely anyagi érdekeinket feláldozá Ausz-triának s nem történhetett volna meg a bosnyák merénylet, mely terheli az állam pénzügyeit s megbénítja jóvendőnkét. A horvátok s az erdélyi póttartalékok se-gítettek megszavazni mindezt. Jötték ugyan hazafias, derék férfiak Erdélyből is, kik azonban nem tartoztak a közjogi ellenékekhez. Politikájukat nem hely-lyeselték, de törekvéseik előtt tisztelettel emeltünk kalapot. Jó hazafiak voltak, noha rossz uton jártak. Volt számukra anyhító körülmény. Azt hitték, hogy kizsákmányolt szegény hazájuk, szűkebb hazájuk részére több vívmányt tudnak szerezni, ha a kor-mánnyal jó egyetértésben maradnak s azokat támogatják. És azt hitték, hogy a pártok különleges törekvései s a román vezetők nemzetellenes vágyai ellenében nekik a fenálló kormányt kell támogatniok. Azt hitték, hogy a rendszerváltozás zavarokat idézne elő s hogy e zavarok közben az el-lenséges román törekvéseknek ismét áldo-zatul eshetnének a jogosult magyar ér-dekek. Am gondoltanak vissza: mit tudtak e kéregető, alázatos politikával Erdély szá-mára kivívni? Boldogabb-e most, mint volt? E rendszernek nemzeti jóllétopszító hatalma allett nem épen úgy nyögnek és sorvadnak e az erdélyi részek érdekei, mint általában a magyar érdekek? És az erdélyi hazafiak gondoljanak meg még egy dolgot. A valódi hazafiakhoz szólunk, nem pedig az elősdiékhez, mert hát itylenek is valának minden országgyű-lésen s vannak Erdélyből nagy számmal most is. De hát voltak és vannak komoly hazafiak is. Gondolják ok meg, hogy a keleti háború, mely az orosz befolyást elül-teté Bulgáriába s mely az orosz hatalom-

mal vévé körül Romániát, a románokat is megtanította arra, hogy jöven-dőljük érdeke sem Havass alföldön, sem Erdélyben nem ellentétes a magyar faj ér-dekével, sőt a két faj nagyon is egymásra van utalva az orosz-szlávág elleni önév-delem terén. Erdélyi honfiszainak gondol-ják azt meg, hogy a közjogi állapot békes, alkotmányos reformja egyáltalán nem von maga után szükségképeni zavarokat, sőt még ha vonna is, a román faj világhelyze-tének hátrányos változása következtében e faj egyáltalán nem lenne a magyarországnak olyan ellensége, mint volt a multban. Egyetlen nagy indokot se látunk mi, mely az erdélyi főurakat és birtokos oz-tályt a kormány sivar támogatására vezé-relhetné Ellenben minden indok a mellett harezol, hogy a mai közjogi és nemzet-gazdasági helyzet megváltoztatására nekik is kezet kell velünk fogniok. Szégyenletes helyzet volt az, a midőn minden bukkó képviselőjelölt bizon számíthatott erdélyi kerületre s a mikor minden bukkásra méltó kormány bizon számíthatott az erdélyi képviselők szavazatára. E helyzetnek meg kell változotni. A városi kerületekben s a megyei magyar kerületekben már most is számíthatunk arra, hogy a közjogi ellenék legalább is visszavívja azokat a poziczió-kat, melyeket már egykor 1872-ben elfoglalt. A jelenségek, melyek a Királyhágón át tüdőznek felénk s azon férfiak van jelleme, kik élén állanak a függetlenségi párti mozgalomnak, elég kezességet nyújtanak arra, hogy a várakozásunkban nem fogunk csalódní s a hivatali erőszak és vesztegetés most nem fogja oly ké-nyelmesen tartani lakomáit, mint eddig. E remény fejtében üdvözöljük Erdélyt.

Budapest, jan. 28.

A képviselőház holnapi ülésén Helly Ignác beszédjének befejezése után, — Helly határozati javaslatot nyújtott be, — e cselég még Tisza Kálmán miniszterelnök is szólni fog. A szavazás a törvényjavaslat mellett a fálhivalos Bud. Cor szerint valószínűleg 16—20 szava-zati többséget fog eredményezni. A fogyas-ztási adó-törvényjavaslat elintézése után, melynek részletes megvitatása valószínűleg huzamosabb időt veend igénybe, a bolyeg-sá döről szóló törvényjavaslat és az igaz sa-gúgyminiszter néhány kisebb előterjesztése fog tárgyalás alá vétetni. Ezalatt a képviselőház közigazgatási bizottsága tárgyalni fogja a fővárosi Rendőrségről szóló tjavaslatot, mely autután a képviselőházban vétetik tanácskozás alá. — Az országgyűlési szabadelvű-párt mai értekezletét Vizsolyi elnök megnyit-ván, Kemény Gábor b. földmivéls., ipar-és kereskedelmi miniszter előadja azon választok tar-talmát, melyeket Orbán Balázsnak a népszámlálás-, és Chorin Ferencnek a paritgyben tett interpella-tiókra adni szándékozik. Az értekezlet a választokat helyesló tudomásul vette. Végül a kérvények közt Borsod-és Gö-mörmegyéknek a közigazgatási bizottságtól való felebbezés — és a regale megváltására vonatkozó kérvényeikre nézve kimondatot, hogy a párt a kérvényi bizottság véleményét elfogadja. Ezzel az értekezlet véget ért. — A fogyasztási adók feletti szava-zás eredménye iránt a kormány és kormánypárti körök ma még egyáltalán nem voltak előzetesen tájékozódva. Reméltek ugyan többséget, de legföl-jebb csak 12—15-öt, a mit pedig maguk is ki-csinyllettek. Ennek oka abban állott, hogy néhány horvát képviselő a javaslat elleni szavazásra volt elhatározódva, többen pedig visszavonulni akartak a szavazástól. Néhány kormánypárti képviselő is félrevonult a szavazás elől. Epen azért Tisza Kálmán miniszterelnök el nem rejthető örömmel egyezett abba bele, hogy a szavazás holnapra ha-laszassék. Holnapig még a makacsokdó képviselők közül néhányat a kormány hvei meggyerhetni re-mélnek. Más részről azonban ugy értesülünk, hogy B. Sennye Pál barátai is mindent elkövetnek, hogy a kormánypárt sorából a törvényjavaslat el-len híveket toborozzanak. Az eredmény holnap vilá-gossá válik. — A sboth János konzervatív párti hirlapíró az egykori kolozsvári „Ébredés” szerkesztője, utóbb pedig az egyesült ellenék hivatalos közlönyének a „Magyarország”-nak főmunkatára, kinek neve a Zichy-Ferraris Viktor ügyből eléggé ismeretes, átlépetta a kormánypártba. At-térését a „Krassó-Szörényi Lapok” legutóbbi száma-ban nyilatkoztatja ki. E nyilatkozatában elosztatot-tak találja a konzervatívok aggodalmait Tisza Kál-mán „liberalis” kormányzata iránt, a konzervatív pártnak a független szabadelvű párttal való fuzióját a legsajnosabb hibák egyikének mondja, az 1878-iki kiegyezést nem találja rosszabbnak az 1867-iknél, dicséri Tiszát mint a korrupció meg-szüntetőjét, kijelenti, hogy nem képes felismerni azon nagy közös politikai törekvést, mely a mér-sékelt ellenék különböző elemeinek egyesülésére megadhatná a morális alapot, megdöbben a szélső-bal növekedésén, és végül így fejezi be nyilat-kozatát: — És mindezekért, és azért mivel tudom, hogy

a mérsékelt ellenék a legitimitetreméltóbb jel-lemű, a leghazafiasabb indulatú férfiakból áll, a kik kétértelmű pozícióban nem fognak állandóan megmaradhatni, és a kiknek lekiismerete til-tani fogja azt, hogy kizárólag s z e m é l y e s törekvések által vezetessék magukat: ugy vagyok meggyőződve, hogy e férfiak épen az önbecsülés és kölcsönös becslés alapján meg fognak válni egy frigyól, melynek többé politikai értelme nincs, és mely az erkölcsi jogosultságot elvesztette és kiki követve szabad meggyőződését és az ebből folyó kötelességet, sorakozni fog az előttünk álló nagy harcban a közjogi alap mellett vagy ellen. — Mi pedig, örökösai azon férfiaknak, a kik a forradalom előtt a krassómezei konzervatív pártot képezték, és szemben a liberalizmus zászlaja alatt fellépett akkori dészláv törekvésekkel itten, hazánk e fenyegetett véghatárán, zárt összetartás és hig-gadalomság által megvédelmezték a magyar államcsésést, és megvédelmezték karddal a markuk-ban, midőn a törekvésnek nyílt lázadására fajultak, mi csak a kormány párt tábórában védhetjük ma a reánk szállt szent hagyomá-nyokat. — A tisztelt házból. — jan. 28. — Az „elvezeti” adók fölötti általános vita ma véget ért. Már csak az egy Helly zárbeszéde van hátra, autután lesz szavazás névszerint. A kormány berendelte már a félholtakat is, többsége biztosítva van s holnap már az ország népe ismét egy ta-pasztalattal lesz gazdagabb és szegényebb három millióval. — A képviselőház mai ülésén szóltak: Hegedüs Sándor, Lukács Béla és gr. Szapary Gyula pénzü-gyminiszter. A pénzügyminiszter az azon kezdte, hogy mennyivel nagyobb minden adó — Ausztriá-ban. Nálunk csak 61, ott 107 millió az egyenes adó. Bezzeg, hátha még egész Európa adóját össze vette volna, mennyivel nagyobb az, mint Magyar-országé! Csak hogy Európa, melynek Magyarország ötszáz éven át védelmezte a békés fejlődését és az Ausztria, melyet negyedszázadon át saját véreből táplált, elviselhetnék a magok nagyobb adaját is, mialatt Magyarország a kisebb alatt özszeresked-hatna; még ha a pénzügyminiszter ur nem kitta volna is szükségesnek, az állítására nézve kedve-zőbb arányok kedvéért Magyarország adójából le-vonni a földterhelmentesítési járulékot, a mit pedig nem enged le az executiónál s ha az osztrák 107 és a magyar 61 millió egyenes adó helyesen fe-jeznék is ki a két állam teherképességét. A mit bi-zony nem tesz. — Az egyenes adó szerinte csak 15 millióval emelkedett 6 év alatt. Hát ennek ellenében itt a saját számadásai. Volt az egyenes adók főösszege 1874-ben 68 millió, 1881-re elő van irányozva 88 millió. — Ez épen 20 millió emelkedés, Maróthi szerint. — Arra a vádra, hogy az ő eredeti javaslata olyan rossz volt, hogy a pénzügyi bizottság kény-telen volt azt egészen átalakítani s újat csinálni belőle: a pénzügyminiszter azzal védekezett, hogy nem csak abbizottság, a kereskedő világ is kívánta az átalakítást. S abból, hogy a javaslatot nem csak a bizottság, de a kereskedő-világ is rossznak itélte: kideríti, hogy ergo; jó az. Tisza Kálmán-logika. — Egyáltalán a pénzügyminiszter ur igyekezett minden vádra feleletet adni s ezek között csodá-latosan — talpra esettek vannak. Bosznját neki hiába emlegetik, ő rá annak sines nagyobb ha-tása, mint a szinte sokszor hallott „átkos közös-ügynek.” Fizetni kell akár tetszik, akár nem tets-zik. Ha ez a cukor-, kávé-és sörfogasztási adó csak első lépés, csak kísérlet az adoztatás terén, mely után sok hasonló adó következ-hetik, hát azt annál inkább szükség minél előbb megtenni. Hogy osztálygyölöletet keltsen, az nem igaz; mert hiszen minden embert egyformán fog érní. Zaklató se lesz, jóvedelmező is lesz. — Szóval a pénzügyminiszter rettentően meg van elégedve az ő Kolumbusz-tojással, s egész ér-zékenységgel utasítá vissza Apponynak azt a ki-lejezést, hogy ez az egész javaslat nem egyéb, mint „agyvelő-göres szüleménye.” — Legérdekesebb volt azonban, a mit Sennye nyel-cel felelt. Ezzel foglalkozott leghebetabban. Mit? e javaslat megrágtja a szegény munkásnép életét? Ugyan-ugyan! Vegyük, hogy egy munkás elfogyaszt naponta 20 gramm cukrot, 10 gramm kávét — hát az egész különbség 59 kr. egy évre. Ebbe bi-zony nem hal bele. — Nem bizony, főképp ha a szegény munkás minden évki kiadását ez 59 kron kívül a pénzü-gyminiszter ur a saját zsebéből fedezi. Hiszen ha ugy veszzük, hogy a szegény munkás csak egy-mága van, s hogy a 20 gr. cukorral és 10 gr. kávéval minden életszükséglete ki van elégítve, hogy egyéb táplálékra, lakásra, ruházatra, orvosa-sra nincs szüksége, nincsen neki hat gyerneke, kiknek kávé is kell, iskoláztatás is, csizma is, és s e m m i e g y é b a d ó v a l nem zaklatják! De ed-digi kiadásain kívül, azokon felül fizetni még személynként 59 krt, — hát bizony ez megrá-gtja az eddigi életmódjának s meglehet, hogy épen ez a hájszál, melynek elvesztésénél a kopaszág kezdődik. — Tapasztalta ő, hogy valahányszor vita volt e házbán az értékpapírok mindig súlyedtek. Ez nem akar argumentum lenni arra, hogy az állam hitelé a Tisza-kormány uralkodásának hatodik évében mi-lyen szilárd; de figyelmeztetés, hogy ne obgas-

sunk s ne állítsuk, hogy „az állam kiadásait többé már leszállítani nem lehet.” — De hát ki állította ez utóbbit? Nem a kormány-e és nem a pártja-e? És Sennye beszédének nem az volt-e legmomen-tuosabb része, melyben felelősséget vállalt az iránt, hogy ő azt a 3 milliót, a mit a kor-mány e javaslattól vár, a budget keretén be-lül megtakarítja? Ki rongja hát az ország hitelét. — A takarékoskást ő maga is akarta, mikor még nem volt miniszter. De akkor azt mondták neki, hogy az a koplálás politikája. Hát most ő is azt mondja. De azért ő takarékosko-dik, sokat megtakarít, de ezzel az államháza-tartás egységységét helyreállítani nem lehet. — A mi pedig a Sennye program-mját illeti: közigazgatási bajok orvoslása, az állam befolyása a vasuttarifákra, jóvedelmi források szapo-rítása, — hát azokat ő is akarja. De csupa apasztással Sennye se csinálna három milliónyi megtakarítást, s a kormány-padokon bizony meg kellene szegnie az ellenzéki padokon tett ígérte-t. Egyzóval emelni az ország jóllétét, helyreállítani az egységyslt, s az adókat nem emelni: ez oly probléma, mely nagyon problematikus. — Kévs szóban foglalható össze a pénzügy-miniszter ur mai finézse bösesége. Egész belátha-tatlan sora néz ki beszédéből a jóvendő új adóknak és adóemeléseknek, mert a mai kormány ma be-vallott axiómája az: „hogy emelni az állam jóllétét, annyi mint: emelni az — adót.” — A cloture kérdése az angol parlamentben. — Londonban már rég érzik, hogy az alsóház ügyrendje nehékes és rossz, daczára az 1874-ben behozott soknemű javításoknak. — Az utóbbi időben az agyonbeszélés veszélye fenyeget a Thames partján. Az ir képviselők fel-találták az „obstructionisták” pártját, melynek célja: lehetetlené tenni a tanácskozást, s így a törvénykezést. Parnell s társai azt mondják: Bármí új intézkedést hozzon is be az angol parlament Irországba, az erre csak káros lesz; gátoljuk tehát meg a parlament működését; s erre legalkalma-sabb mód az agyonbeszélés! ... Magyarország is volt egy példa erre, és sikerült is. Lónyay választási törvényjavaslata hajótörést szenvedett a közép-szóló bal koalícióján, kiknek tagjai annyit be-széltek, hogy Lónyay utóljára is visszavette a tör-vényjavaslatot. — Az angol miniszterialok azonban kitartó-bak. Nekik van egy hathatos fegyverük az obstruc-tionisták ellen s ez — az ülések végtelen ki-nyújtása. Az alsóház rendszeren 3/4 órákor kezdí üléseit*), s ezek tartanak közönségesen 8—9-ig este. Ha azonban „sok a dolog”, ugy egész éjjel foly a vita, be a másnapba. Tavaly egyszer bementem az alsóházba, ott ébredtem, ott táztam, ott aludtam (a tagok helyiségeiben kényelmes ágyak vannak, ott reggeliztem, s midőn 1 órákor délután másnap elmentem, az ülések még mindig nem volt vége, de csak 2-ór. Ez nap a speaker (elnök) a de-rék Mr. Brand, 22 óráig ott székében! — Hanem utóljára az angol flegmának is van határa. A tavalyi ülések végén megkezdődött a mozgalom a Westminster termekben a hosszú ülés-ek, s így a Westminsterek ellen. Az alsóház egy bi-zottságot küldött ki, melynek feladatává tétett a többi népképviselők ügyrendjét tanulmányozni, különösen a mi az ülések általános tartamát s az egyes tárgyak feletti tanácskozások hosszát illeti. Az eredmény eddig egy nyomtatott jelentés — „Reports respecting the Practice and Regula-tions of Legislative assemblies in Foreign Countries” — melyet az angol alsóház irodája oly szives volt nek-em a napokban megküldeni. — Igen érdekes okmány ez. Magában fog-lalja Ausztria-Magyarország, Belgium, Dánia, Fran-ciaország, Németország, Olaszország, Hollandia, Portugália, Spanyolország, Svédország, Norvégia, Svájc s az Egyesült-Államok parlamentjeinek ügy-rendjeit kivonatosan. — A magyar képviselőház házrendjét Brüll ur, a helybeli angol vice-konzul ösmerteti ott, elég bőven és híven. — Erről s az osztrák parlament ügyrendjéről nem szólok itt, mert hisz ezek is-meretesek közönségünk előtt. Nézzük inkább a külföldet.**) — *) Art. 46. Rules, Orders and Form of Proceeding of the House of Commons, 1874. — **) Már régebben bírom a legtöbb európai, valamint az Egyesült-Államok törvényhozó testületeinek ügyrendjeit, eredeti szövegükben: s így azon helyzetben vagyok, hogy az angol jelentést kellőleg ellenőrizhetem.

diszcutido), mely határozat után többé senki sem beszélhet. — Az Egyesült-Államok képviselőházában a cloture e zimen ösmertetik „the previous question” (előzetes kérdés). A „Rules of the House of Representatives” 42 pontja értelmében, minden tag fel-veheti az előzetes kérdést, mely telett a ház abszolút többséggel határoz. Ha elfogadjatik, a vita be van zárva, a kérdéshez többé senki sem szólhat. — S jegyezzük meg, hogy ez a szabály már 1822 márczius 13-án hozatot be. — A német birodalmi gyűlésen legalább harmi-necz tagnak kell a vita berekesztését kérni. Az osztrák praxis az ő General-Redner-jeivel ismeretes. — A többi törvényhozó testületek egyszerűen követék a francia eljárást — a cloture-pure et simple. A francia kamarának ide való rendezá-bála szóról-szóra így hangzik: — Art. 108. — Mielőtt az elnök a vita berekesztését (cloture de la discussion) kimondaná, a házat megkérdézi. (consulte la Chambre.) — Ha valaki szólni kíván a cloture ellen, ez csak egy szóval engedethetik meg. — Ha kétség merül fel a szavazatok felett, a második szavazás után a vita folytatattik. — A cloture kimondatván, szólaní csak a kérdés feltevésére lehet csupán. — Ezen szellemben fogalmazvák, sokszor szó szerint ismételték a francia textust — a belga, az olasz, a dán, a holland, a portugáli, a svájci, a román, a szerb, a bolgár, a brazíliai és közép-s délamerikai köztársaságok törvényhozó testületei-nek ügyrendjei. — Egyedül Svédország, Norvégia, Anglia s Magyarország nem fogadták el tehát még a cloture-t. — De Anglia már inog. Azon radikális irányú áramlat, mely most Angliát dominálja, s melynek szószólói a parlamentben egy Dilke, Courtney, Chamberlan, Mandulla (s a mult ülésszak alatt Jenkins), — kiket a francia iskolának neveznek — ezen hatalmas áramlat rövid idő múlva halomra fogja dönteni az angol parlament elmaradt s mai viszonyok közt használatatlan ügyrendjét. S mint ez Angliában már szokás (a rendőrség, a büntető törvények), vonakodva ugyan, s tagadva, hogy ezt teszik, de követni fogják a francia mintát. Az angol parlament francia ügyrenddel — s a cloturere! ... Szégyenlen bevallani, de ez lesz rövid időn sorsunk azok a fránya francziák min-denne tudnak óvszert. ... Így ir nekem egy parla-menti tag. — Pázmány Dónes. — A közjegyői törvényjavaslat tárgyalása. — jan. 28. — A közjegyői törvény módosítása fölött az igazságügyminiszter elnökele alatt tanácskozó enquete bizottság ma folytatta e hó elején meg-szakadt tárgyalását. A javaslat legérdekesebb s leg-fontosabb része: a közjegyői hatáskör k i t á g i t á s a r ó l szól s eddig függöben hagyott szakaszokra került ma a szó. A mai ülésben erre vonatkozólag létesült megállapodások a követ-kezők: — A közjegyői törvény 53-ik §-a akként bővítet-tett, hogy a közjegyői hatásköre nem csak bírói, hanem gyámhatósági megbí-zások teljesítésére is kiterjesz-te-tett. Ez annyiban bír különös fontossággal, amenny ben most a közjegyői nemcsak a gyámjogtörvény ér-telmében hagytákok tárgyalásával, hanem az ezen törvényben sok helyen említett g o n d n o k s á g i t i s t t e l i s megbízható lenne. — Továbbá kimondatot, hogy a fél k i r á - n a t á r a a közjegyői magán okirátok at is készíthet. A javaslat azon pontja: hogy az fél okiratra rávezendő az a zárakd, hogy az a fél kívánatára vétettet fel, mellőzendő-nek találtott. Ellenben felvetettet azon határozat, hogy az ily okiratok szerkesztésénél a közjegyői a közjegyői okiratokról szóló díjszabály hoz von köve. — A közjegyői törvény 54. §. közelebb prezi-zioratottt akként, hogy a jogügylet érvényes-ségéhez közjegyői okírat megkiván-tatik a házassalek közti vagyoni vi-szonyokat szabályozó, továbbá a ház a s t á r s a k és jegyesek között kötött adá-s-vevési-, cseré-, életjáradéki-, ajándékozási-és kölcsön-szerződéséknél, valamint egyéb jogügyleteknél, melyekben az említett személyek egymás irány-ba kötelezettséget vállálnak és ezen intézkedés kiterjesztett a gazda és gazdai hatalom alatt álló cselédek közötti azon vagyoni-visszonyokról szóló szerződésekre is, melyek nem a gazda és a cseléd közti szolgálati vi-szonyra vonatkoznak. — Szintugy közjegyői okírat kívántatik a h o z o m á n y á t á d á s a r ó l, illetve átvételéről kiállí-tott elismervényeknél, akár a házastárs, akár más részére adatnak ki, mely közjegyői okiratokhoz az

